

Ps 149 /wg BT wyd. 4/

¹ Alleluja.

Śpiewajcie pieśń nową Panu;
chwała Jego [niech zabrzmie] w zgromadzeniu świętych.

² Niech Izrael się cieszy swym Stwórcą,
niech synowie Syjonu radują się swym Królem.

³ Niech chwałą Jego imię wśród tańców,
niech grają Mu na bębnie i cytrze.

⁴ Bo Pan w ludzie swoim ma upodobanie
i zdobi pokornych zwycięstwem.

⁵ Niech się weselą święci wśród chwały,
niech się cieszą na swoich sofach!

⁶ Niech chwała Boża będzie w ich ustach,
a miecze obosieczne w ich ręku:

⁷ aby dokonać pomsty wśród pogan
i karania pośród narodów;

⁸ aby ich królów zakuć w kajdany,
a dostojników w żelazne łańcuchy;

⁹ by wypełnić na nich pisany wyrok:
to jest chwałą wszystkich Jego świętych.

Alleluja.

Alleluja. Śpiewajcie pieśń nową Panu. W odróżnieniu od Psalmu 148, gdzie wezwanie do wielbienia Boga miało charakter uniwersalny i kosmiczny, w Psalmie 149 jest ono kierowane do wspólnoty ludu Izraela zgromadzonej w miejscu świętym, na Syjonie w Jerozolimie. Określenie „pieśń nowa”, podobnie jak w Iz 42,10, wskazuje na „nowy” czas – wybawienia Izraela, dzięki potędze i miłosierdziu Boga, któremu należna jest chwała i dziękczynienie. Dla wyzwolonego i powracającego z niewoli babilońskiej ludu był to czas, w którym odradzał się on do nowego życia, był niejako „stwarzany” przez Boga. W Nim też uznają swego Króla i podkreślają Jego szczególne upodobanie w narodzie Izraela. Wybrał go przecież spośród wszystkich ludów. Ten naród został wypróbowany wśród trudnych doświadczeń, została sprawdzona jego wierność, pokora i zaufanie Bogu. Także i nowy lud Boży na drogach swej wiary poddawany jest próbom i doświadczeniom, aż dopełni się historia zbawienia.

A miecze obosieczne w ich ręku. Druga część Psalmu zapowiada wykonanie kary nad narodami jako dopełnienie sprawiedliwości Bożej i wypełnienie wielu prorockich zapowiedzi. Dla uczniów Jezusa, pamiętających Jego przestrożę przed używaniem miecza i wezwanie do miłości nieprzyjaciół, z pewnością nie jest to tekst, którym można się łatwo modlić. Jednak i Kościół odczytuje w Apokalipsie opis zagłady narodów (zob. Ap 19,11nn), który zapowiada ostateczne zwycięstwo Boga i jego panowanie w pokoju na wieki. Autorzy natchnieni posługują się obrazami orężnej walki, ale wierzymy, że Pan poprzez samo objawienie się u końca czasów położy kres wojnom, a wszyscy przeciwnicy ludu Bożego zostaną pokonani i poddani Bożemu sądowi. Codziennie Kościół z nadzieją modli się: *„Przyjdź Królestwo Twoje, Panie!”*

Boże, Królu Pokoju, niech ustaną wszystkie wojny, konflikty i spory pomiędzy ludźmi, Twoimi dziećmi, niech zapanuje pokój i wszystkie narody niech zgodnie Cię wielbią. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv